

RESUM DE LA PONÈNCIA DE MODEL SINDICAL

Aquesta ponència pretén situar el nostre projecte sindical davant els seus reptes principals que podríem sintetitzar en els següents punts:

- Racionalitzar l'estructura organitzativa del Sindicat.

- Omplir de major contingut ideològic i de reflexió la nostra praxis sindical.

- Redefinir l'acció sindical per aconseguir dinamitzar la participació.

- Establir equips de treball (Permanents Sindicals), que facilitin la renovació enriquidora del nostre projecte.

Al llarg d'aquesta ponència exposam els trets característics de l'STEI, plens de vigència: sindicat autònom, unitari, de classe, assembleari, democràtic, reivindicatiu, socio-polític, nacional, ecològic, confederal. Un sindicat sobirà que defensa els drets dels treballadors i treballadores de l'ensenyament de les Illes, així com la nostra cultura i llengua.

Com a sindicat sobirà, membre de la Confederació d'STES, participa en l'elaboració de la línia política i sindical confederal. És membre fundador de la Internacional de l'Educació.

Analitzam el que comporta la perspectiva confederal del nostre model, feim una valoració genèrica sobre com s'ha institucionalitzat la Negociació Sindical, després feim una breu reflexió sobre els eixos característics de la nostra praxis sindical i acabam marcant les línies de futur del nostre model sindical.

Una idea forta que apareix constantment és com dinamitzar la participació i quin compromís han d'aportar els afiliats i afiliades del nostre sindicat per dur endavant el nostre model.

La unificació UCSTE-STE (Congrés de Juny de 1990), va acabar amb una situació anòmla: més que dues confederacions diferents, érem dues organitzacions amb una base territorial no coincident, que representaven el mateix sector en llocs diferents.

Avui la Confederació d'STEs - després de tres anys d'acció i pràctica conjunta - té un acceptable nivell de treball confederal, de funcionament i de pluralitat respectuosa amb la sobirania de cada sindicat.

Per a l'STEI el balanç de la relació amb la Confederació és positiu, doncs:

- Hem rebut informació de la negociació dels distints convenis dins l'ensenyament privat i, en alguns casos concrets, hem pogut fer que les nostres propostes es recollissin (cas del plus d'insularitat en el VIII Conveni de l'Ensenyament Privat).

- Hem influït en la planificació de l'acció sindical confederal i en les propostes que es duen a la Mesa MEC.

- Hem enfortit un model sindical alternatiu.

- Estam presents -com a membres fundadors- de la major internacional sectorial (la Internacional de l'Educació).

Les Administracions Educatives

han dut a terme en els darrers anys una estratègia d'enfebliment de les organitzacions sindicals.

A l'àmbit institucional han limitat els drets de negociació sobre la política educativa i laboral a rebre "informació", intentant transmetre cara als ensenyants una imatge de fals consens sindical. És cert que, en alguns casos, algunes organitzacions sindicals per pactes globals o parcials no han denunciat ni trencat aquesta orientació, han estat corresponsables de tot un seguit de mesures de desenvolupament de la LOGSE (accés a la funció pública, condició de catequètic, sexennis, etc...)

Podem afirmar que els sindicats han guanyat "espai institucional" però han perdut representativitat (que no afiliació) i incidència per capgirar les polítiques de les Administracions Públiques i de les Patronals.

El creixement de l'afiliació -en aquest període de temps, molt considerable en el nostre sindicat- no es correspon amb una major participació en la vida sindical interna o externa (mobilitzacions, dinamització de treball sindical als centres, etc.)

L'STEI I LA SEVA PRAXIS SINDICAL

L'origen es dona dins el període de màxima participació social i política, la transició democràtica.

Des de l'any 1977 -constituït legal de l'STEI- fins l'any 1987 varen transcórrer 10 anys

sense eleccions sindicals a l'àmbit de l'ensenyament públic, no així a l'ensenyament privat on a totes les fites electorals ens hem afirmat com la primera força sindical.

L'origen del nostre sindicat -i el tret diferencial del nostre model sindical- s'ha fonamentat en la PARTICIPACIÓ canalitzada a través de les Assemblees.

Aquesta situació ha evolucionat cap a una delegació de la representació, de la responsabilitat i del compromís...

El nostre model requereix dosis molt elevades de compromís dels afiliats/afiliades, de voluntarisme militant, d'estímul a la participació del conjunt dels treballadors/es i de l'afiliació.

Cal situar com a principal problema l'articulació de noves vies per dinamitzar la Participació.

El nostre model sindical ha d'afrontar els mateixos problemes de qualsevol sindicat (representativitat, incidència social,...) però agreujats en la mesura que actuen en un únic sector, que han de dedicar esforços a combatre la bel·ligerància d'altres opcions sindicals i de les Patronals i/o de l'Administració.

S'ha anat accentuant el procés de desmobilització social i això té repercussions sobre el nostre model sindical.

Hem passat del voluntarisme

militant a les permanents sindicals, de l'assemblearisme participatiu a la delegació de responsabilitats, del sindicalisme amb fort compromís ideològic a la demanda de serveis i gestió eficaç per part dels afiliats/des. Aquestes són les tendències que ha d'afrontar el nostre model sindical, no per acomodar-nos a la passivitat, però tampoc per incórrer en propostes irreals.

L'assemblearisme és l'eix central del nostre model sindical,

plantejar la seva estructuració organitzativa que dinamitzi la participació i doni respostes àgils i d'eficàcia.

La incidència social del nostre projecte sindical dependrà tant d'adequar la praxis sindical al més convenient com a organització, com de reforçar aquelles línies d'actuació que han esdevingut fonamentals per l'èxit dels nostres plantejaments.

entès com una instància de participació real i no fictícia. Això significa, en els moments presents, que l'acció sindical, les propostes i les alternatives han d'ésser refrendades pels treballadors/es no com a receptors de solucions finals sinó com agents actius de les mateixes.

El reforç organitzatiu, la millora de la gestió i l'oferta acurada d'alguns serveis són reptes que hem de dur a terme. El nostre model sindical, que gaudeix d'un projecte (discurs) propi, s'ha de

Aquesta reflexió s'ha fet des de la constatació de la consolidació del nostre paper, però també des de la crisi participativa que té repercussions pràctiques sobre el nostre model.

* * * * *